

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSAKULTETET

8-83

49. ÅRGANG

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansv. redaktører: Rektor Olav Skjevesland og administrasjonssjef Erling Servan. Redaksjonsmedarbeidere: Landssekretærene Bjørn Tore Pettersen og Finn Edvin Brøndal, stud. theol. Trond Solvang og krd.stud. Åse Irene Vestre.

Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Forsidebilde: Finn E. Brøndal.

Opplag dette nr.: 37 000.

HS-trykk a/s, Oslo

Takk for mottatte gaver!

GAVER:	1981 pr. 31/10	1982 pr. 31/10	1983 pr. 31/10
Personlige gaver	1 671 633	1 824 835	1 581 208
Givertjenesten	303 663	303 250	263 330
Sum personlige gaver	1 975 296	2 128 085	1 844 538
Offer/kollekt	1 023 534	1 098 967	1 181 468
Sum	2 998 830	3 227 052	3 026 006
Foreninger	213 093	197 772	280 560
Bøsser og andre gaver	134 785	94 703	136 473
Sum «ordinære» gaver	3 346 708	3 519 527	3 443 039
Testamentariske gaver	229 790	103 520	236 575
Sum (inntektsføres)	3 576 498	3 623 047	3 679 614
«MF Gjeldfritt» (avdrag)	696 311	622 433	1 094 897
Total sum	4 272 809	4 245 480	4 774 511

Som det fremgår av hilsen fra styrets formann, generalsekretær Anfin Skaahheim («Gave til glede» – s. 7), er den økonomiske situasjon også i år så vanskelig, at det må et krafttak til med gaver til driften for å få driftsregnskapet i balanse.

Underveis takker vi for, og gleder oss over de mange gavene til aksjon «MF gjeldfritt». Selv om vi ikke nådde målet med full nedbetaling innen 75-års-jubiléet, viser tallene pr. 14.11.83 at gjelden er redusert til kr. 1 288 000,-! Det betyr store rentebeløp spart, takket være stor giveropplutning siden aksjonen startet i oktober 1980, da gjelden var på 6¼ mill. kr. Det nytter!

Aslak Findreng, kontorsjef

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen.

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,- eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 5 12 87 80 - BANKGIRO: 6038.30.18636

Lys og Liv

Som ung gjemte jeg i mange år på et julebilde. Fram av bildet steg en rekke skikkelser, voksne og barn, de fleste knelende. Alle hadde blikket vendt mot samme punkt. Men punktet kunne jeg ikke se. Det hadde kunstneren sørget for ved ikke å la det komme innenfor bilderammen. Og likevel. Fra det samme punktet kom det en sterk utstråling av lys. Det lyste opp rommet og skapte gjenskinn i de tilstedeværendes ansikter.

Kunstneren ville yte sitt lille bidrag til å levendegjøre evangeliets fremstilling av Jesus som lyset: «I ham var liv, og livet var menneskenes lys. – – – det sanne lys, som lyser for hvert menneske.» Joh 1,4-9.

Enda så mye vi har fått se av Jesus gjennom evangeliene, er og blir han en hemmelighet. Lyset skinner på ham så vi kan se noe av hans sinn og hans gode handlinger for oss. Men han forblir en hemmelighet. Takknemlighet, undring og tilbedelse skulle være vår reaksjon.

Men Jesu lys skinner på oss, på vårt «rom», vårt sinn, vår vei og vår fremtidsmulighet. Vi ser hvor vi er, hvem vi er, og

veien han viser til samfunn med seg. Går vi veien inn i dette samfunnet fra dag til dag, kan det bli gjenskinn også fra oss, til glede for våre nære og dem som ellers omgir oss.

– – – hvis vi tar i mot. Og hvorfor skulle vi ikke? Det utveksles så mange gaver som vi kan være foruten. Bare denne ene gaven må vi ha, for dette lyset kommer fra livets kilde.

Aasmund Dale

VÅRE
BØNNE-
EMNER

- Takke for at Gud lot sin sønn bli født som menneske og til frelse for oss, be om en rett forberedelse og julefeiring.
- Takke for alle som har husket på fakultetet med forbønn og gaver i jubileumsåret, og be om at Gud må kalle nye forbedere og givere til fakultetet.
- Be for MF-venner som er syke og ensomme, at de på en særlig måte må kjenne Guds kraft og velsignelse.
- Be for dem som har avlagt siste eksamen og skal ut i tjeneste i kirke og skole.

For Guds ord i kirken

Tale ved Menighetsfakultetets 75 års jubileum 14. oktober 1983

Av dekanus, professor dr. theol. Torleiv Austad

Et evangelisk-luthersk fakultet

Hvert år kommer en stor flokk nye studenter til Det teologiske Menighetsfakultet for å utdanne seg til prester, kristendomslærere eller kateketer. Det er en opplevelse å møte studentene, og merke hvordan troen på Jesus Kristus har tent interessen for å lære Bibelens Gud bedre å kjenne. For mange har det ikke vært lett å velge dette studium. Det er ikke sikkert at ens nære venner hadde forståelse for det, i flere tilfelle heller ikke familien.

Fra kirkens side er det gledelig at kristne på denne måten bruker viktige år av sitt liv til å fordype seg i Guds ord og kirkens lære. Kirken trenger tjenere som har vilje, kunnskap og visdom til å vitne om Gud i verden.

Hvilken institusjon er det studentene møter når de begynner sin utdanning her? Menighetsfakultetets særpreg ligger i dets 75 årige historie, og spesielt i de omstendigheter som førte til opprettelsen av fakultetet.

Menighetsfakultetet ble til i protest mot den liberale teologis innpass ved Det teologiske fakultet i begynnelsen av dette århundre, sier vi gjerne. Når protesten ikke ble et slag i luften, men førte til et initiativ for en alternativ presteutdannelse, skyldtes det at jordsmonnet var bearbeidet. Det var grunn for en annen teologisk og kirkelig holdning enn den idealistiske og dogmekritiske tendens som utmerket den liberale teologi. De som gikk i spissen for «et menighetsfakultet», ønsket å utdanne prester «som helt ud staar paa Guds ords og den lutherske kirkes bekjendelses grund». Slik ble målet formulert i et opprop som ble sendt ut 11. oktober 1907.

Innbydelsen til opprettelsen av fakultetet er adressert til de lutherske kristne i vårt

land. Fra første stund av ville fakultetet være «en kirkelig Institusjon skabt og opretholdt av luthersk Kirkeaaend». I årsberetningen for 1908 fastslo styret at det nye fakultetet også var blitt oppfattet slik. Det skulle ha sin basis i levende og ansvarsbevisste menigheter.

I videre kirkehistorisk perspektiv viser det seg at Menighetsfakultetet har røtter i flere av fornyelsesbevegelsene i det 19. århundre. Det gjelder den pietistiske og kirkelige vekkelse, lekmannsbevegelsen og det kirkelige reformarbeid. På denne bakgrunn kan fakultetet sees som et frodig skudd på vekkelsens tre i Norge. De kretser som reiste fakultetet, og som har støttet det gjennom 75 år, er i første rekke barn, barnebarn og oldebarn av vekkelsen. Rekrutteringen til fakultetet er ikke minst kommet fra miljøer hvor vekkelsen har lagt grunnlaget for levende tro på Gud. Også den støe gang rundt omkring i menighetene er som oftest påvirket av vekkelsen.

Nærhet til kristenfolket

Menighetsfakultetet er en utdanningsinstitusjon, men ikke bare det. Fakultetet avgir også uttalelser i lærespørsmål og fungerer som sakkyndig rådgiver for kirkestyret. I tillegg har fakultetet et direkte, utadvendt kirkelig ansvar. Etter Grunnreglenes § 6 er fakultetet – foruten undervisning og eksamen – pålagt å prøve «å lede til forståelse av det kristelige liv og det kristelige arbeid ute blant folket».

Denne tilføyelsen til § 6 kom inn i Grunnreglene fra starten av etter initiativ fra «de vestlandske brødre». Disse nådde ikke fram med

sitt forslag om at en bare skulle ta opp «troende» studenter ved fakultetet. Derimot fikk de full tilslutning til sitt forslag om en tilføyelse til § 6 – en tilføyelse som opprinnelig lød slik: «samtidig som der ved undervisningen maa tages bestemt sigte paa at opdrage til en klar og sympatisk forstaaelse af det kristelige liv og det kristelige arbeide ude blandt folket». På det konstituerende møte 16. oktober 1907 ble forslaget enstemmig vedtatt uten debatt, og fikk en form som er nær identisk med den som fortsatt gjelder.

Bakgrunnen for denne tilføyelsen var en viss frykt for at studentene ved den nye presteskolen ikke skulle få tilstrekkelig kjennskap til det kristelige liv og virke ute i folket, spesielt slik dette var blitt påpekt av lekmannsbevegelsen. Det gjaldt å unngå at den kirkekunnskap som skulle doseres ved fakultetet, ensidig kom til å kretse om det kirkelige embe- te og de statskirkelige ordninger. Undervisningen i kirkekunnskap måtte også omfatte det alminnelige prestedømme og det frivillige lekmannsarbeidet. Og dette skulle gjøres slik at studentene fikk forståelse for den kristelige virksomhet i bygd og by.

Nå som før er det viktig at fakultetets holdning til de offisielle og frivillige arbeidsredskaper i Den norske kirke er preget av nærhet. Samtidig gjelder det at teologien ikke oppgir sin kritiske funksjon. Fakultetet har ikke noe kirkepolitisk program, men er forpliktet til å gi studentene en så grundig og vederheftig innsikt i norsk kirke- og kristenliv at de etter endt utdanning kan kjenne seg hjemme der og finne sin tjeneste.

Uregelmessig verb

Menighetsfakultetet er på flere måter et uregelmessig verb i norsk kirkeliv. Ved 25-årsjubileet i 1933 skrev senere professor Andreas Scierstad at fakultetet er «eit einestående fenomen, eit unicum innnanfor evangelisk kyrkjeliv». Det særregne ved fakultetet ligger ifølge Scierstad i det at en frivillig kirkelig institusjon utdanner prester for en stats- og folkekirke. Fakultetet har aldri villet være frikirke- lig.

Noen hver av oss har erfart at det ikke er så enkelt å forklare dette for utlendinger. Det uregelmessige kommer også til syne ved at fakultetets øverste styrende organ, forstanderskapet, er selvsupplerende. Det har ikke sin basis i noe organisasjonsapparat eller i noen representasjonsordning. Fakultetet er fritt både i forhold til de frivillige kristelige organisasjoner og til den kirkelige rådsstruktur. Lærerne kalles til sine stillinger uten offentlig medvirkning, når en ser bort fra at fakultetets ansettelse av lærere i toppstillinger godkjen- nes av Kongen i statsråd.

Menighetsfakultetet har oppnådd å bli betegnet som noe av det rareste og norskeste i Norges historie. Jeg tillater meg her å sitere hva forlagsdirektør Andreas Skartveit sa om fakultetet for et år siden:

«Vi er ikkje alle like glade for alt som kjem derifrå. Likevel, vi må alle være samde om at historia er rar. Då regjeringa gjorde ei profes- sorutnemning som lekfolket fann urovek- kjande, gjekk lekfolket sin veg, ut av universi- tetet og heile det akademiske samfunn. Dei bygde sin eigen presteskule på høgt akade- misk nivå. Dei betalte han sjølv, og dei over- tok presteutdanninga i statskyrkja. Ein kan synast kva ein vil om resultatet, men det var lysande godt gjort. Og om ein meiner at radi- kalisme inneber at folk skal styra sine egne saker, då er MF noko av det mest radikale vi har.»

Splittelse i presteutdanningen

Norsk kirkehistorie i det 20. århundre bærer dype merker etter splittelsen i pres- teutdanningen fra 1908 av. Det teologis- ke fakultet og Menighetsfakultetet har i stor utstrekning drevet sin virksomhet uavhengig av hverandre, bortsett fra at de formelle krav til teologisk embets- eksamen og til professorers og dosenters faglige kompetanse ekvivalerer. Fakulte- tene har hver sitt teologiske særpreg og sin kirkelige holdning. Det ville være galt å tilslore det faktum at de har vært sentra for forskjellige og til dels sterkt spriken- de teologiske impulser. Også i dag ser fa- kultetene ulikt på viktige spørsmål. Bak- grunnen for denne institusjonelle tode- ling ligger i det 19. århundres norske kir- kehistorie og i brytningene mellom kirke-

lig og liberal teologi omkring århundreskiftet. Professor Einar Molland avslutter sitt to-bindes verk om Norges kirkehistorie i det 19. århundre med opprettelsen av Menighetsfakultetet, og tilføyer: «Man kan beklage all denne disharmoni, men en ting skal man ikke glemme: den er uttrykk for liv.»

At de teologiske brytninger mellom fakultetene vitner om liv – for ikke å si om en fruktbar spenning – er ett aspekt ved Menighetsfakultetets inntreden på den kirkelige arena. Men saken har også andre sider. La meg fremheve noen av dem:

- Fakultetet har lært sine studenter tillit til Guds ord og kirkens lære slik at de etter endt utdanning har kunnet gå frimodige ut i prestedtjenesten og annen tjeneste i kirken.
- Dernest har fakultetet bidratt til en nær og levende forbindelse mellom fagteologi og menighetsliv, og har på den måten vært med på å forhindre at den teologiske utdanning distanserer seg fra menighetens tro.
- Dessuten har fakultetet – ikke minst gjennom professor Ole Hallesbys lange arbeidsdag ved fakultetet – gjort sitt til å minske avstanden mellom den offisielle kirke og lekmannsbevegelsen innen kirken. Fakultetet har tilført Den norske kirke en teologi som har gjort det mulig for de frivillige kristelige organisasjoner å forbli innenfor denne kirke.
- Endelig må det nevnes at fakultetet gjennom årene har tatt en rekke skarpe oppgjør med teologiske retninger og utspill som har fordreiet eller fornektet vesentlige ledd i den kristne tro. Også dette hører med til fakultetets omsorg for sine studenter og for kirken.

Nå er ikke Menighetsfakultetet blind for betydningen av at det drives teologisk

forskning og undervisning ved Universitetet i Oslo og ved andre universiteter. Det vi ønsker, er å være et alternativ til universitetsteologien. I innbydelsen til opprettelsen ved Menighetsfakultetet sto det: «De vordende prester maa have valget mellem et saadant frit fakultet og universitetet.» Dette er fremdeles fakultetets linje.

Levende teologisk miljø

Et levende teologisk miljø søker bistand utover seg selv. En henter metodiske og saklige impulser fra nær beslektede vitenskaper – ikke minst fra historievitenskap og filologi: fra arkeologi og religionshistorie, og fra filosofi og samfunnsvitenskap. Det egenartede ved teologien ligger ikke i sammenkoblingen av disse hjelpemidler, men i troen på Gud. Visner gudstroen, oppløses teologien i religionsvitenskap. Teologiens være eller ikke være avhenger av om bibelforskeren og bibelleseren søker Gud gjennom studiet av de bibelske tekster. En teolog skal tale om Gud med Bibelen som kilde og norm og med mennesker i dag som adressat. På Menighetsfakultetet legger vi avgjørende vekt på at teologien er bundet til den historiske gitte åpenbaring.

Gjennom årene har fakultetet hentet faglig inspirasjon utenfra, selv om det nok kan diskuteres om en har gjort det i tilstrekkelig grad. Vi kaster ikke vrak på den pietistiske arv og de norske menigheters tro om vi lytter til visse teologiske miljøer i utlandet. De faglige kontakter krysser i dag konfesjonsgrensene, ikke minst innenfor bibelforskningen. Også i sentrale dogmatiske spørsmål samtaler teologene over forskjellige slags gjerder. Dette er sunnere og mer fruktbart enn å isolere seg i sin egen teologiske selvtilfredshet.

På den annen side har Menighetsfakultetet hatt skarp nese for ulike former for moteteologi. Vi har vært og er på vakt overfor teologi i nyeste filosofiske og politiske klesdrakt. Ikke minst overfor slike tendenser kommer fakultetets profil til syne. Moteretningene må prøves på Guds ord og kirkens lære. Ved slike

Gave til glede

v/generalsekretær Anfin Skaaheim

Vi har mye å takke for. Vi kan feire jul i et fritt land med alt vi trenger av materielle goder. Vi har frihet til å høre Guds Ord, og vi kan åpent feire vår Herre Jesu Kristi komme.

Vi har grunn til å være takknemlige for at vi har Guds Ord så rikelig iblant oss. Vi har fått ~~det glade~~ budskap, som gir oss en trygg grunn å stå på og et håp om evig herlighet. Gjør som det vet vi hvem Gud er. Vi vet at hans sterkeste ønske er å gi oss frelsen i Kristus, en gave med ufattelig verdi i tid og evighet.

Vi har grunn til å være takknemlige for at vi er betrodd ansvar for dette Ordet. Vi har fått noe å forvalte som er av evighetsverdi for våre medmennesker. I tjenesten for Ordet blir våre ord og våre handlinger Guds mulighet til å nå noen med sin frelse.

Vi har også grunn til å være takknemlige for at dette ansvaret er helt konkret. I dette jubileumsåret for MF blir vi minnet om hva Gud har gitt oss i fakultetet gjennom dem som fikk visjonen om et fritt fakultet bundet til Guds Ord. Fakul-

tetet er en gave vi har fått å forvalte. La oss gjøre det i takknemlighet både for hva det har betydd og hva det betyr idag, både for de studenter som går der nå og for de mange som har fått sin utdannelse til en tjeneste i Guds rike ved MF.

Å forvalte den gaven som MF er til oss, vil i stor grad være et spørsmål om å forvalte midler. Den økonomiske situasjonen er nå så vanskelig at vi kan komme til å miste noe av det vi har fått hvis vi ikke sørger for å gi MF en solid julegave ved slutten av dette jubileumsåret. Vi må sørge for at ikke MF må gå til innskrenkninger i sin virksomhet. Skjer det, har vi forvaltet gaven dårlig.

Vi har Menighetsfakultetet. Vi har midlene. Dermed har vi mulighetene til å forvalte gaven i en trofast tjeneste for Guds Ord og Ordets virkning i vårt folk.

La oss gi en god gave, og ha en riktig god jul!

Bursdag for MF!

Mange gledelige meldinger og hilsner kommer stadig inn fra de over 300 lokale markeringer av MF's 75-års-jubileum nå i høst. Hjertelig takk for stor oppfinnsomhet, gjestfrihet og giverglede! I skrivende stund har vi registrert ca. 250 000 kroner i offer/kollekt og personlige gaver fra disse arrangementene.

Blant jubileumsarrangementene ble det også feiret en *bursdag for MF*. Bak det sto Ola T. Opsata, mangeårig formann i mannslaget som arbeider for MF

i Ål i Hallingdal. Han bestemte i vår at han til 70-årsdagen i høst ikke ønsket gaver til seg selv, men til MF! Han inviterte imidlertid til stort selskap på Vats Turistheim den 30. oktober. Her ble det under måltidet holdt tale for 70-års-jubilanten, og etterpå forflyttet vi oss til peisestua der vi hadde åpent møte for *MF - 75-års-jubilanten*. Etter prolog, tale, vitnesbyrd og MF-orientering ble gitt en bursdagsgave på over kr. 5 000 til MF. Hjertelig takk for den store gaven! Og kanskje burde idéen gå videre til MF's venner for senere bursdagsfeiringen - -.

Bj. Tore Pettersen

Kongefamilien var med å kaste glans over jubileumsmarkeringen i Oslo. På det offisielle jubileumsmøtet fredag kveld, ledet av forstanderskapets formann, biskop Thor With, var Kron-

prinsparet interesserte tilhørere, og H. M. Kong Olav var til stede på Jubileumsgudstjenesten i Oslo Domkirke, der tidligere MF-lærer, nå biskop Andreas Aarflot forrettet.

Fredag kveld var anledningen for hilser til jubilanten. Statsrådene Lars Roar Langslet og Kjell Magne Bondevik, som representerte begge departementene MF sorterer under, brakte sine hilser. Selv om det er som førstnevnte bemerket i sin tale: «Det velkjente departementale uttrykk «sortere under» er villedende i det-

te tilfelle. For MF sorterer nettopp ikke *under* -. Det er en fri og uavhengig institusjon som gjennom 75 år har vunnet voksende respekt for sin uavhengighet og integritet, og for vesentlige bidrag til religiøs orientering, åndskamp og vitenskapelig innsats i det moderne Norge.»

Lørdag formiddag var det salgsmesse, der mange flittige henders gaver til jublanten ble omsatt. Og om kvelden – studentenes eget fullsatte fødselsdagselskap med variert meny, med pizza og Bjørn Eidsvaag, og festtale ved fengselsprest Kjell Grønner.

Søndag kveld var 1200 mennesker samlet i Oslo Konserthus. – Og mange tilreisende MF-venner fikk oppleve et allsidig festprogram.

Oslo bys varaordfører Per Høybraaten brakte hilsen og gave på kr. 25 000 fra kommunen.

Takknemligheten var ikke mindre, da studentutvalgets formann, Morten Egeberg, overrakte studentenes egen jubileumsgave på kr. 37 000 til kveldens møteleder, styrets formann, Anfin Skaaheim (bilde t.h.).

En av kveldens overraskelser kom da alle tidligere MF-korister i salen ble bedt om å komme fram, og sammen med

mannsstemmene i nåværende MF-kor, tok de på sparket en av korets gamle salmer: «Dyp av nåde».

MF-koret under sin dirigent Trond Dahlen, gjorde en stor innsats på alle jubileumsarrangementene, og overrasket

nok mange både med sitt brede repertoar og sin høye kvalitet.

I flere små glimt fremstilte pastor Harald Skøien MF fra barnsben av og til den «gamle» 75-åring. – Sluttscenen vil nok mange huske fra Konserthus-møtet, der «MF» som aldrende 75-åring ble båret inn av studenter og spurte salen: «Trenger dere meg fortsatt? Vil dere bære meg videre?»

På salens bestemte Ja, spratt «gamlingen» opp og pekte opp: «Det er fint at dere vil støtte meg, men hvis jeg skal bestå, er det nok en annen som må bære meg!»

konfrontasjoner gjelder det å ha et fast, teologisk ståsted og et klart kirkelig sikte. Vi vil forhindre at teologien lar seg modellere etter samtidens kulturfølelse. Da kommer den lett i skade for å amputere Guds ord.

Tradisjon og fornyelse.

Det gir grunn til ettertanke at mange mennesker i vårt eget århundre har mistet nærkontakten med det levende kristenliv. Gud fortrennes fra den daglige livsrytme. Kultur- og samfunnslivet følger sitt eget elveleie, selv om dette ikke er uten tilsig fra småbøkene som kommer fra kirke- og kristenfolk et. Menighetsfakultetet er blant de insusjoner i kirken som trenger å gå i seg selv og spørre: Er teologien så innpakket i tradisjonens språk at den ikke kan tale med andre enn seg selv? Har fagteologene mistet av syne budskapets misjonerende og grense-sprengende evne? Har vi stengt for kristendommens kulturskapende kraft?

Det ville være et forfallstegn om fakultetet ikke var opptatt av annet enn å vokte sin egen tradisjon. Historisk bevissthet er ikke uforenlig med nytenkning. Tvertimot. At vi er taknemlige for fakultetets virke i vår kirke gjennom 75 år, danner et godt utgangspunkt for fremtidsrettet planlegging. La meg streife noen av de utfordringene vi står overfor:

Vi er i gang med å forsterke og utvide broen som forbinder teoretisk og praktisk teologi. Kanskje har vi vært så redde for å bli oppfattet som et presteseminar at vi ikke har tatt tilstrekkelig hensyn til at det kristne budskapet skal formidles til mennesker i dag. De historiske og systematiske spørsmålsstillinger i teologien tas ikke mindre seriøst fordi om en også spør etter mottakernes kulturbakgrunn og forståelseshorisonter.

Ellers er vi opptatt av etterutdanning og videreutdanning både for teologer og kristendoms lærere. Det er viktig å tilby kortere kurs, men det er ikke nok. Vi trenger et utbygget etterutdanningsprogram, kanskje i form av et videregående studium av 2-3 års varighet etter endt grunntutdanning. Dette vil også kunne virke stimulerende på den teologiske

forskning og være en hjelp i rekrutteringen til de teologiske forsker- og lærerstillingene. I dette perspektiv er det naturlig at Menighetsfakultetet nå utreder spørsmålet om en egen doktorgradsordning.

Kirken trenger teologisk forskning. Seriøst arbeid med de bibelske skrifter er nødvendig for å få fornyet innsikt i den historiske åpenbaring. Det er denne som fyller det kristne budskapet med innhold. Uten teologisk forskning legger det seg lett støv på kirkens forkynnelse og undervisning. Også utforskningen av kirke- og misjonshistorien, og av kirkens livsbetingelser i dag, er av betydning for forståelsen av den kirke vi er med og bygger. Ikke mindre viktig er den forskning som er knyttet til utformingen av kristen tro og kristen etikk i dag. Det er derfor vesentlig for Menighetsfakultetet å prioritere teologisk forskning - og gjøre det mer planmessig enn hittil.

Teologi og menighet

En særlig viktig oppgave for Menighetsfakultetet i dag og i morgen er å bidra til å fornye forholdet mellom teologi og kirke. Glir disse fra hverandre og går hver sin vei, vil begge ta skade. Teologien trives best i kirkens rom, og kirken er avhengig av å puste inn frisk teologisk luft. For å kunne gjøre alvor av dette program, må fakultetets lærere formidle sin innsikt i Guds ord og kirkens lære til menighetene, og ta med seg inntrykk derfra tilbake til fakultetet. Vi kan bli flinkere til å tenke og skrive for menighetene. Det forplikter å ville være menighetenes fakultet. Og menighetene på sin side trenger å bli mer lærebevisste. Det er tegn på umodenhet å la seg kaste hit og dit og drive om av ethvert lærdoms vær. Det apostelen Paulus legger oss på sinne, er å «være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus» (Ef 4,14f).

Helt til slutt: Menighetsfakultetet er en tjener for Guds ord. Det er innholdet og myndigheten i Ordet vi er kalt til å bringe ut i kirken og i folket. Dette koster, men det er en lofterik tjeneste.

Melding til alle pensjonister

Honnørkonto i Kreditkassen finnes ikke lenger. Den er erstattet med K-konto for pensjonister og for alle over 65 år.

K-konto gir alle over 65 år høyere rente jo høyere innskuddet er. K-konto for pensjonister gir spesielt høy rente. Nemlig 8% for innskudd inntil kr. 30.000,—, og hele 10% for alt som er over 30.000,—.

Har du penger på flere konti? Da bør du nå samle dem på en K-konto. Det kan du tjene gode renter på!

Velkommen til en enklere og enda bedre bank.

KREDITKASSEN

MF-kontakt med lærere i skolen, - nyttig og inspirerende for begge parter

Læreryrket er krevende, og lærere trenger stadig å holde sine fag vedlike ved selvstudium og kurs. Institutt for kristendomskunnskap vil gjerne hjelpe til med dette, samtidig som det er nyttig for Instituttet å få nærkontakt med lærere «ute i felten».

I oktober var *grunnskolelærere* innbudt til dagsseminar i forbindelse med Østlandsk lærerstevne. Tema for dagen var «Livet etter døden», og 125 lærere fylte Auditorium 1.

I januar innbys *lærere i videregående skole* til etterutdanningskurs over tre dager. Temaet er «Korstog og hekseprosesser. Ømtålige motiv i kirkehistorien – og i dag?» Etter å ha tatt for seg de historiske fakta er det meningen å drøfte hvordan læreren kan møte problemstillingene på saklig og riktig måte i religionsundervisningen i dagens videregående skole.

Tid: 4.–6. januar 1983

Tema: Korstog og hekseprosesser. Ømtålige motiv i kirkehistorien – og i dag?

Kursavgift: kr. 230,-

Påmelding og nærmere informasjon: Studieveileder i kristendomskunnskap, MF, Gydas vei 4, Oslo 3 (tlf. 02/46 79 00).

STOREBRAND

NORDEN

Alt på ett sted
gjør forsikring enklere

HVEM – HVA – HVORFOR?

I tida framover vil du i kvart nummer av Lys og Liv få nokre glimt inn i kvardagens MF-miljø. I dette nummeret møter du fem personar som alle er hovudfagsstudentar ved kristendomsinstituttet. Desse vilkårleg valte personane har vi trekt fram for å vise den breidda MF-studentane representerer.

Brit Hodne (62)

I begynnelsen av 1948 dro jeg sammen med min mann ut til India som misjonær og var der i 35 år. Da jeg reiste ut hadde jeg lærerutdanning fra Oslo lærerskole. Siden tok jeg spesial-lærerskolen p.g.a. mitt arbeid blant blinde (jeg har vært lærer for blinde siden 1965).

Så begynte jeg på MF hvor jeg tok mellomfag i 1980 og jeg går nå på hovedfag. Her på MF begynte jeg p.g.a. personlige interesser.

De siste årene i Calcutta hadde jeg timer som bibelskolelærer og jeg kommer nå til å bli timelærer på Santalmisjonens «gå ut senter» i Hurdal. Jeg var nok litt i tvil før jeg begynte å studere kr.d.-hovedfag, og jeg spurte meg selv om jeg kunne begynne på dette studiet uten å vite hva jeg ville med det – hadde jeg lov til å være så selvpoptatt? Kallet fra Hurdal kom derfor som en bekreftelse på mine studieplaner.

Kari Wigernes (27)

Før jeg begynte her på MF hadde jeg Eik lærerskole og kr.d. grunnfag fra NLA, dessuten hadde jeg arbeidet som barne- og ungdomsarbeider i Hedmark indremisjon i to og et halvt år. Nå er jeg deltidsstudent her på MF, siden jeg er studieleder i $\frac{2}{3}$ stilling i Indremisjonsselskapet. I denne kombinasjonen opplever jeg at studiet gir mye inspirasjon til arbeidet mitt og omvendt.

For meg er MF kun et studiested, da jeg dessverre ikke har anledning til å være med i miljøet.

Hvorfor jeg begynte her på MF, var fordi jeg også i fremtiden ønsker å arbeide innenfor kristne organisasjoner og jeg vil derfor bruke studiet i mitt videre arbeid.

Gry Stålsett (22)

Jeg har ikke som de fleste andre her noen menighetsbakgrunn, da jeg har brukt det aller meste av min tid hittil i politisk arbeid. Jeg har vært aktivt med i Senterpartiet i seks år, hvor jeg i Oslo-SP også har vært nestleder i en tid. Spesielt har jeg vært opptatt av i- og u-landsproblemer.

Jeg var ferdig med mellomfag her på MF i fjor og har det siste året tatt engelsk grunnfag på Sagene lærerskole.

Jeg har vokst opp i et kristens hjem, men var i lengre tid i opposisjon til kr.d. Da jeg leste forberedende reiste det seg mange spørsmål for meg, og jeg måtte ta stilling til det kristne budskapet på selvstendig grunnlag. Jeg var usikker på min kristne tro, men grunnfaget og mellomfaget på kr.d.-instituttet hjalp meg til å avklare et kristent standpunkt, jeg fikk stille spørsmål, og svarene jeg fikk styrket min tro. I denne tiden fant jeg dessuten ut at kristne miljøer er et stort mangfold, tidligere hadde kristne miljøer provosert meg. Mine fordommer gikk over til å akseptere at også kristne miljøer er utilstrekkelige. Jeg har idag få kristne venner og lite kristent fellesskap utenom familien, studiene her på MF har derfor fylt et behov.

Hva jeg skal bruke kristendomsfaget til vet jeg ikke helt, men siden jeg er med i mange miljøer hvor kristne verdier ikke står så sterkt føler jeg at jeg må hente impulsene fra et sted - dette tror jeg hovedfaget vil gi.

Nye teologistudenter høsten -83:

Fra Oslo bispedømme: Ludvig O. Eikeseth, Grorud - Ingeborg Francke Harsanje, Røa - Gudrun Kristine Aas, Lambertseter. Fra Borg bispedømme: Anne L. Undal Olsen, Glemmen - Trond Pladsen, Berg - Ole Fredrik Kullerud, Berg - Øystein Jaavall, Tune - Per Kristian Solberg, Våler. Fra Hamar bispedømme: Berit Baasmo, Ringsaker - Ingrid Bolstad, Øyer - Dagfinn Follerås, Vardal - Ole Jens Hovda Johannesen, Lillehammer. Fra Tunsberg bispedømme: Arne Chr. Halseth, Borre. Fra Agder bispedømme: Finn Chr. Svanholm, Kristiansand - Knut Arne Holm, Oddernes - Tove Houck, Oddernes - Knut Kvidaland, Eidanger - Rune Lia, Lunde - Johannes Øverbø, Seljord - Thorleif Leifsen, Eidanger - Michael Onsrud, Hisøy - Knut Inge Bergem, Øyestad. Fra Stavanger bispedømme: Elisabeth Sanne, Tjensvoll - Olav Valen-Senstad, Domkirken - Even Tengedal, Høyland - Mette Holmen, Randaberg - Roald Andersen, Torvastad. Fra Bjørgvin bispedømme: Svein Bjarte Mangersnes, Laksevåg - Elin Vangen, Åsane - Roald Olsen Hopsdal, Tyssedal/Odda - Øystein Endal, Davik - Margunn Sandal, Osterøy. Fra Møre bispedømme: Are Eidhamar, Borgund - Raag Rolfsen, Kristiansund - Knut Håkon Nordhaug, Molde. Fra Nidaros bispedømme: Pål Ove Lilleberg, Tempe. Fra Nord-Hålogaland bispedømme: Gunn Hanne Elvebakk, Lenvik - Bjørk Kersti Hanssen, Lenvik. Fra Frikirken: Olav Brennesvik, Rodøy. Fra Svenska kyrkan: Lars Dahle. Fra Oldenburgisches Landeskirche: Karsten Schroeder.

De fleste teologistudentene rekrutteres fra Ungdomsforbundet og Laget. Fra disse organisasjonene har 1/3 sin tilknytning, med like stor fordeling innbyrdes. Dette er vanlig fra år til år. Noen av studentene har vært med i flere organisasjoner. Den vanligste kombinasjonen er da Laget/Indremisjonen. Tar man dette med i betraktning, blir gruppen med tilhørighet til Indremisjonen den tredje største på MF. Få av de nye studentene har sin bakgrunn i Misjonsselskapet og Santalmisjonen, noe som vel kan forklares med Misjonshøyskolen i Stavanger. Fra Misjonssambandet rekrutteres det svært få til teologistudiet på MF.

Retur:

MF Kartotek
Gydass vei 4, Oslo 3

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Ny førstekontorfullmektig

Etter en periode med vikar er nå Randi Ekrem (bildet) ansatt som førstekontorfullmektig på forværelset hos Administrasjonssjefen fra 1. sep. 1983.

Randi Ekrem er fra Dyrkorn på Sunnmøre. Etter eksamen ved Økonomisk Gym. i Volda ble det kontorpost i Oslo. Hun har lang og allsidig sekretærerfaring, spesielt fra administrasjon innen forsikring. Hun er trebarnsmor og bosatt på Nesbru i Asker, hvor hun også har vært aktiv i Holmen menighet i mange år.

Etter en hektisk jubileumshøst er hun alt en uunnværlig del av staben – med naturlig smilende imøtekommenhet!

God jul og godt nytt år

Jubileumsåret går nå mot sin slutt, og Lys og Liv ønsker alle sine lesere en riktig god jul og et godt nytt år. En takk til alle dere som har fulgt MF med forbønn og omsorg i 1983.

Lys og Liv har fått en ny utforming, en forandring vi tror har vært til det bedre.

Vi håper at 1984 vil kunne by på bedre kontakt med våre lesere. Har dere forslag til forandringer, ros og ris, vil vi gjerne høre fra dere.

Vennlig hilsen

Lys og Livs redaksjon

Aksjoner våren 1984

Søn. 29. januar:

MF-dag i Asker og Bærum prosti.

23.-26. mars:

«Aksjon MF – NORGE RUNDT».

Landsaksjon for studenter og lærere.

6.-11. april:

Praktikumsturene. (Planlegges til Bergen, Møre, Stavanger.)

Juni:

MF-korets turné.